

maal om at viſe en Villighed mod den Paagjældende. Naar man ſiger, at det vilde føre for vidt at komme ind paa ſaadanne Villighedsbevillinger, hvor man finder, at enten Lovgivningens Beſtemmelſer i og for ſig ere for ſtrenge for det opſtaaede Tilfælde, eller ogſaa at Administrationen har anvendt Lovbeſtemmelſen for rigoriftiſt, vil jeg kun ſige, at i de allerfleſte Tilfælde, hvori man henviſer et Andragende til Overveieſe af den vedkommende Miniſter, hører det ganſke ind under denne Kategori. I de allerfleſte Tilfælde er der ikke Tale om, at den Vedkommende har en virkelig juridift Ret, men kun om, hvorvidt der ikke efter de foreliggende Forhold er et ſærligt Villighedskrav tilſtede, ſom man ikke kan finde nogen almindelig Formel for og derfor ikke har kunnet tilfredsſtille i en ſærlig Lov og heller ikke ville kunne ved en Vending i en beſtaende Lov, og i ſaa Henſeende er dette Tilfælde ikke forſkjelligt fra andre. Med Henſyn til Tilſættet ſelv kan jeg kun bemærke, at, derſom jeg havde haft den Opfattelſe ſom den høitærede Miniſter, at det var ligesaa ſikkert den ondartede Lungesyge i Holbæk ſom paa andre Steder, og derſom jeg var forviſet om, at Alt, hvad der fra danſk og ſveuſt Side derom er fremſat, var rigtigt, turde jeg ikke være med til at gjøre en Indſtilling i ſaa Henſeende, thi ſaa maatte jeg erkjende, at Spørgsmaalet efter ſin Natur ganſke henhørte under den almindelige Overveieſe af alle de givne Tilfælde. Men jeg har antaget, at dette Tilfælde maatte erkjendes at være mere problematiſt end de ſenere indtraadte Tilfælde, og jeg antager dette ikke blot paa Grund af den megen Diſſentis i Anſkuelſerne mellem de Sagkyndige, ſom i den Anledning er kommen frem, men ogſaa paa Grund af Regeringens Holdning overfor dette Tilfælde. Thi hvis Regeringen, ſom iſølge Loven har Myndigheden og Anſvaret, ſom ſaglig virkelig ubetinget havde antaget Tilſættet for at være ondartet Lungesyge, ſom var indført fra Sverrig, ſaa kan jeg ikke negte, at, førend det kom frem, hvad der er yttret idag i denne Sal, maatte det tilsvarende B til det førſte A have været et Forbud imod Indførelſe fra Sverrig. Dette Forbud kom ikke tilſtede. Det kom førſt, efter at man ved andre Tilfælde havde ſaaet en Slags Betræfteleſe paa ſelve Antagelſen fra Holbæk, og i den Omſtændighed, at det ikke kom tilſtede, finder jeg ogſaa en Erkjendelſe af, at Forholdet i Holbæk neppe var ſaaledes konſtatet, ſom det ſenere er blevet. Alſaa det er kun det ſærlige Forhold, det, der er underkaſtet den ſærlige Behandling, der giver mig Anledning til at tro, at Vedkommende kan ſtilles anderledes. Naar der derimod ved en fornyet Underſøgelse, ſom har viſt alle Vedkommende, at Sygdommen er der, idet man har ladet Sikkerhedsforanſtaltningerne følge efter Antagelſen, Forbudet mod Indførelſen fra Sverrig følge efter Sygdoms-

erkjendelſen, vil jeg ſige, at diſſe Vedkommende ligge under Loven og deres Stilling alſaa under almindelig Vedømmelſe. Jeg har derfor i min Betragtning af denne Sag ſtillet det førſte Tilfælde udenfor alle de øvrige. Men her er der nu noget ganſke Nyt, ſom er blevet oprullet for os af den ærede ſidſte Tale, nemlig at der ikke er Spørgsmaal om en Villighedshjælp for ſtore indirekte Tab, ſom de have lidt, der have ſaaet deres Kreaturer neblagtede, men at det er en Erſtattung til Landbruget og til Andre, ſom ingen Sygdom have haft. Ja, jeg veed ſaaend ikke, hvorledes vi ſkulde komme til en ſaadan Erſtattung uden ved Forſikringer for Landbrugets Vedkommende. Thi Jyen vilde da vel iſſor have kunnet komme med det ſamme Krav, og Sylland maa tilviſe ogſaa kunne komme frem med et Krav, thi ſelv om Syderne ikke have tabt ved et Forbud mod Udførsel, have de ofte haft Tab ved Forbud mod Indførelſe udefra, der maatte ogſaa have været umotiveret. Naar vi komme til de Forhold, hvor vi erkjende, at Regeringsmagten har i de foreliggende Forhold haft fuld Anledning til at bruge Loven, til at gjøre Lovens Krav gjældende, da bliver Forholdet ganſke viſt væſentlig anderledes end i de enkelte Tilfælde, hvor der endnu er Tvivl tilſtede om, hvorvidt det er Tilſættet eller ikke. Havde der ikke været en ſaadan Tvivl hos mig, havde mit Navn ikke ſtaaet under denne Indſtilling. Jeg lykønſter det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holſtein-Holſteimborg) til den Dp-gave, han har ſat ſig i ſin Stilling udenfor Salen ved paa diſſe Vedkommendes Vegne at føre denne ſtore Millionerſtattingsſag ind i Thinget. Næmeligviſ vil man fra Jyen komme med et lignende Andragende, og det ſkulde viſt ikke mangle paa Grunde for, at man ogſaa fra Sylland vilde komme med et lignende Erſtattingskrav, ikke direkte, da der ikke er udfædt Forbud imod Udførsel fra Sylland i den nærmefte Fortid, men hvor tidt har ikke Sylland lidt under Forbud mod Indførelſe fra Hertugdømmerne? Diſſe Krav kunne alſaa være lige ſaa begrundede ſom de andre, thi naar man ikke i en Provinds, hvor der virkelig er konſtatet ondartet Lungesyge, kan udfætte Forbud eller bemytte Loven til Forbud, uden at give Erſtattung, ſaa kunde man jo ſynes, at der ogſaa kunde være Grund til at give Erſtattung, hvor man i Tilſælde af ondartet Lungesyge i Hertugdømmerne har forbudt Indførelſe derfra. Hele Landet, alle Landbrugerne, vilde komme og forlange Erſtattung af Statskaſſen — eller ſkulde maatte kun de, der ſelv være for magre til at holde fedt Kvæg, give Erſtattung til dem, der være fede nok dertil? Alſaa det ſkal jeg ganſke lade ude af Betragtning. Jeg havde kun ønsket overfor den høitærede Indenrigsminiſter at give denne Forklaring af min Stilling. Jeg har, ſom ſagt, opfattet det forelig-